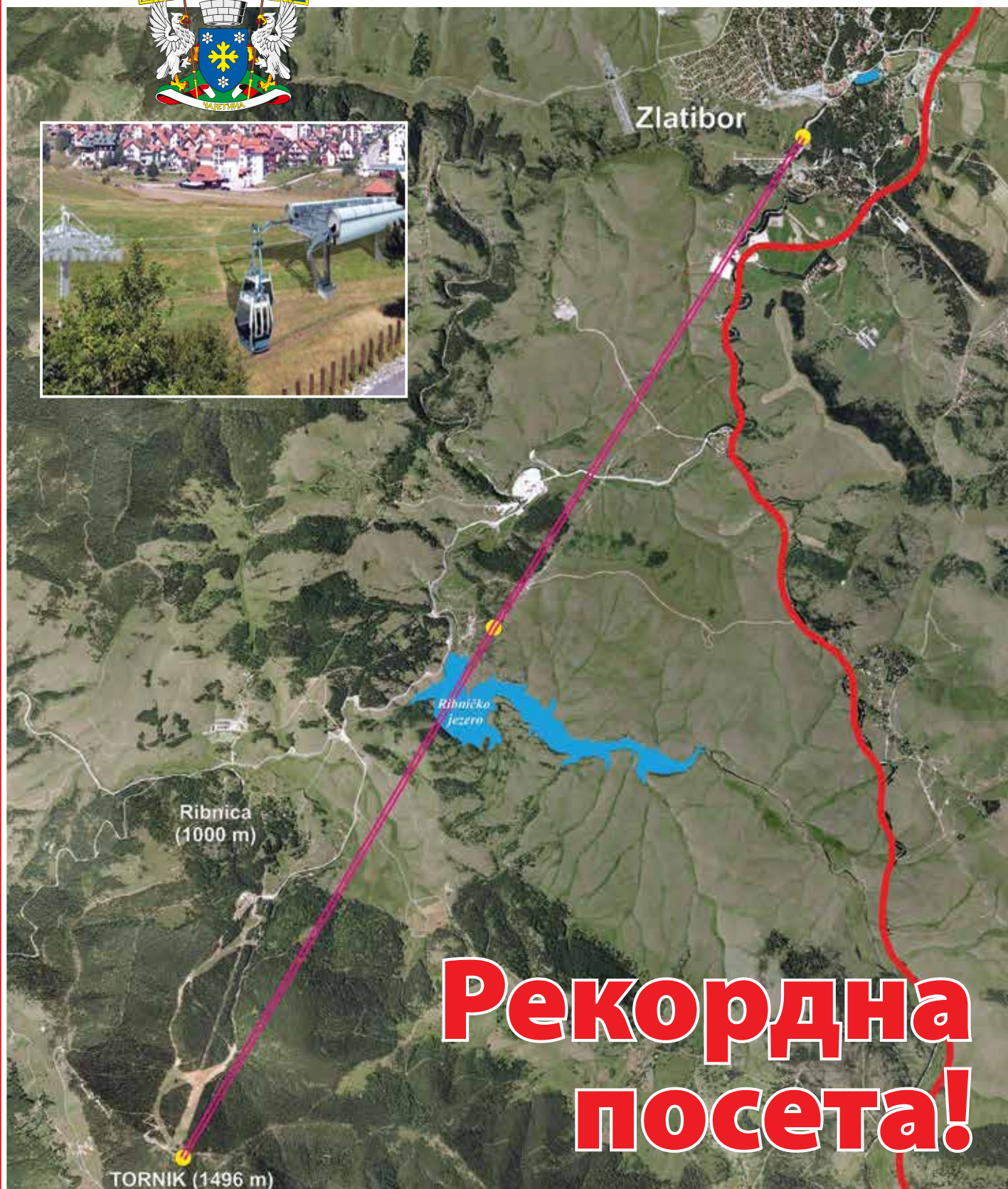

ЗЛАТИБОРСКЕ ВЕСТИ

БРОЈ 1

ИНФОРМАТИВНИ БИЛТЕН ОПШТИНЕ ЧАЈЕТИНА
марш, 2015. године БЕСПЛАТАН ПРИМЕРАК

Рекордна посета!

СКИЈАЛИШТА СРБИЈЕ
SKI RESORTS OF SERBIA

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд
352(497.11)
ISSN 2406-2405 = Златиборске вести
COBISS.SR-ID 213942284

У ОВОМ БРОЈУ:

- 6 ИНТЕРВЈУ:**
Милан Стаматовић
- 8 ИНТЕРВЈУ:**
Арсен Ђурић
- 10 НОВОСТИ:**
Брже до дозволе
- 13 ГАГО КОВАЧЕВИЋ:**
Фелџон "Некад и сад"
- 16 КУЛТУРА:**
"Ко је овде идиот"
- 18 СПОРТ:**
Дарко Видић,
тренер ФК Чајетина

ИНФОРМАТИВНИ БИЛТЕН ОПШТИНЕ ЧАЈЕТИНА **ЗЛАТИБОРСКЕ ВЕСТИ**

Издавач:

Агенција за издавачку делатност
и маркетинг "МАЛИ ЋИРА"

Главни и одговорни уредник:

Милић Симић

Редакција:

Нада Џелебчић

Иван Јанковић

Мирјана Ранковић Луковић

Драгана Росић

Предраг В. Ковачевић

Припрема:

QM Design

Штампа:

Графос, Ужице

Тираж: 1.000

Контакт:

069 855 00 65

e-mail: pressnada@gmail.com

Билтен финансира општина Чајетина

ИЗДВАЈАМО ЗА ВАС

МИЛАН СТАМАТОВИЋ:

Година ипак позитивна

- *Принципу, наши буџети су сваке наредне године већи за 20 до 30%, што се тиче реализације. То је најбољи показатељ да смо направили добре предуслове у претходном периоду да би могли да убирамо плодове рада, а ти предуслови о којима ми говоримо су јланска документација, одлуке и инфраструктура. Само на овај начин може се очекивати да ће доћи инвестициони...*

стр. 6

АРСЕН ЂУРИЋ:

Награда за успешан рад

- *Златибор се са 250 хиљада посетилаца и преко милион ноћења годишње позиционирао као најпосећенија туристичка дестинација у Србији, а по изградњи најдуже и најмодерније панорамске жичаре у Европи, дуге 9 километара, надамо се да ће се број посетилаца угесити стручним. Различити садржаји који су на располагању нашим посетиоцима чине да Златибор буде доступан свих 365 дана у години...*

стр. 8

ОД ОВОГ БРОЈА КРЕЋЕ ФЕЉТОН ПРЕДРАГА КОВАЧЕВИЋА:

Хроничар са фотоапаратом

- *Од првих фотографија Илије Лазића, које је направио у својој дванестопетини, остало је десетина хиљада фотографија. Лежа је проводио на Златибору...*

стр. 13

НЕКАДА ЈЕ БИЛО ОВАКО

Издвојено 40 милиона за водовод и канализацију

У 2015. години општина Чајетина има у плану да у потпуности заврши све радове на путној мрежи на својој територији. Што се тиче водоводне и канализационе мреже, за ову годину је издвојено преко 40 милиона динара за њихову реконструкцију и изградњу. Према плану, требало би да у насељу

Зова буде завршена и водоводна и канализациона мрежа, а у Тић пољу би се почело са развијањем водоводне мреже. Иначе, у Чајетини је завршена канализациона мрежа која води од Умине воде поред предузећа „Металопластика“, а предстоји реконструкција дела канализационог крака од „Металопластике“ ка центру Чајетине.

Планирано је и да се нађе боље решење по питању кишне канализације. У насељеном месту Златибор је потребно очистити кишне решетке, јер су се током

јесени запушиле. Радиће се и на чишћењу канала који иде од Тржног центра ка Обудојевици, јер се због кишне године вода често изливала. И у МЗ Чајетина потребно је решити кишну канализацију, која води од магистрале кроз центар Чајетине ка Балашици.

Што се тиче јавне расвете, остало је да се на Златибору уради 30 стубова расвете. Извршиће се замена стубова на деоници од хотела „Палисад“ ка центру, као и на деоници ка зградама и ка хотелу „ВИС“. Такође је, према плановима сеоских месних заједница, урађена и расвета у деловима око центра појединих села, а са постављањем расвете ће се наставити у оним месним заједницама у којима то није урађено. У складу са Планом енергетске ефикасности, на јавној расвети су постављени и лимитатори који штеде електричну енергију. Са овом праксом ће се наставити и даље.

Златибор постао мета полицајаца спортиста

Директор фондације WPIST (*world police indoor soccer tournament*), Hari Engels, посетио је Златибор и упознао се са смештајним капацитетима и спортским теренима. Иначе, WPIST се

бави организацијом турнира у малом фудбалу за припаднике полиције широм света, али и јавних предузећа, који се организује у Холандији и Мајорци. Овакве

игре одржавају се више од 30 година, где долазе полицајци како са истока, тако и са запада, а најуспешнији у малом фудбалу до сада су били Руси. И наши полицајци учествовали су на поменутом турниру, и 2010. године Србија је заузела прво место. Турнир траје пет дана, где су, поред спортског такмичења, организоване и разне културно-забавне манифестације. Организатори су овог пута заинтересовани за турнир на Златибору, где би се у малом фудбалу такмичило 3 до 5 хиљада полицајаца из целог света. Након састанка са представницима МУП-а Србије, коме су присуствовали саветници директора полиције, Зоран Голубовић и Катарина Томасовић и локалне самоуправе, директор ЈП „Културно спортски центар Чајетина“, Никола Смиљанић, представио је организаторима спортске терене

које поседује ово предузеће. Стадион Швајцарија на Златибору задовољава све њихове критеријуме, као и смештајни капацитети, али је указано на недостатак још оваквих терена.

Сугерисано је и то да је највећи проблем удаљеност аеродрома од Златибора, јер је, према њиховим речима, веома тешко довести преко 3.000 људи, који од аеродрома морају да се возе још 4 сата.

Иначе, идеја организатора је да се наредне године договори термин за одржавање овог турнира на Златибору, највероватније у августу месецу.

Идеја да се на Златибору одржи овај светски турнир у малом фудбалу настала је приликом организације пооследње две полицијаде на Златибору, када су општина Чајетина, КСЦ и Спортски савез показали висок ниво разумевања и професионалности у организацији оваквих спортских манифестација.

У мају месецу на Мајорци биће одржана промоција Златибора, а потом у октобру у Холандији, када ће Културно спортски центар Чајетина и Туристичка организација Златибор направити промоцију ове туристичке дестинације, која је надалеко позната и по спортском туризму.

Успешно пословање Водовода

Ове године планирани приходи ЈКП „Водовод Златибор“ су 207.000.000 динара, а расходи 205.600.000 динара, што обећава успешнију 2015. годину. Део средстава биће утрошен на замену дотрајалих водоводних цеви на главном воду на Златибору, на којем су се током претходне године често дешавале хаварије. Иначе, сумирајући резултате, у претходној години завршено је доста радова на изградњи водоводне и канализационе мреже.

ЈКП „Водовод Златибор“ у прошлој години остварило је добит у висини 1.064.000 динара, тако да се може се рећи да је завршено доста радова на изградњи водоводне и канализационе мреже. Радило се у Рибници, Мачкату, Кривој Реци, Даутовцу, продужен је водовод у Гостиљу, реконструисана је дотрајала мрежа у Чајетини и Златибору.

У 2014. години ЈКП „Водовод“ је изградио око 15km нове водоводне мреже и око 4km кишне и канализационе мреже. Замењено је око 450 водомера и урађено око 140 нових прикључака. У наредној години наставиће се радови на реконструкцији мреже, а у плану је изградња нове водоводне и канализационе мреже у Зови, Тић-пољу, Гостиљу и Кривој Реци.

Да би у потпуности био решен проблем губитака на мрежи, надлежни из „Водовода“ су се договорили са оснивачем - општином Чајетина, да се крене у етапно мењање главног магистралног цевовода Ø600 од Рибнице ка Златибору.

У овој години кренуће се и са радовима на изградњи новог цевовода ка Влаовини изнад Тић-поља и повезивањем тог цевовода и новог резервоара са резервоаром на Караули.

Рекордна посета!

Током сртењских празника на свим скијалиштима у Србији забележена је рекордна посета. Љубитељи зимских спортова показали су велико интересовање и за ски центар Торник, на чијим стазама је дневно било и до 2.000 скијаша. Бојана Божанић, руководица „Скијалишта Златибор“, изразила је задовољство не само великим бројем скијаша који су у време празника посетили овај ски центар, већ и одличним и безбедним условима за скијање.

„Бројке показује да ове године скијалиште изузетно добро ради, а и имали смо све потребне услове за то, тако да смо постигли и рекордан број скијаша, који су у једном дану били на скијалишту. Постигнут је и до сада највећи приход овог предузећа. Због обилних снежних падавина, и даље су у понуди стазе, затим жичара, две покретне траке за почетнике и остале понуде забавног карактера, попут боба на шинама, тјубинга и панорамског разгледања од подножја до врха Торника“, истакла је Божанићева. Почетком пролећа кренуће се са ремонтом свих инсталација и припремама за летњу туристичку сезону. Тако ће гости Златибора имати прилику да на Торнику уживају и током лета. Поред боба на шинама, тјубинга и панорамског разгледања, један од занимљивих садржаја свакако су бицикличке стазе уз могућност изнајмљивања бицикала. У плану ЈП „Скијалишта Србије“ је проширивање забавних садржаја, као што је изградња адреналинског парка, цип-лајн и друге атрактивности које ће проширити понуду и привући туристе и током лета.

Чајетина најодговорнија: Отпад није смеће

Од почетка реализације пројекта „Отпад није смеће“, становници општине Чајетина показали су висок степен свести о значају селекције отпада. Захваљујући томе, регионалној депонији „Дубоко“ сваког месеца се испоручују све веће количине сувог отпада, што је и био циљ пројекта - за Чајетину еколошки здравија средина, а за „Дубоко“ ефикасније коришћење депоније кроз повећање квалитета и квантитета селектованог отпада.

Поред општине Чајетина, примарном селекцијом баве се Бајина Башта и градови Ужице и Чачак. Међутим, према количини предатог селектованог отпада, Чајетина се показала као најодговорнија. Подаци за јануар говоре да је Чачак предао око 1700 тона смећа, од чега 50 тона сувог отпада, док је Чајетина предала 370 тона отпада, од чега 57 тона сувог. Бајина Башта је у истом периоду предала 320 тона отпада, од тога 32 тоне сувог, док је у Ужицу од 488 тона - 100 тона било селектовано.

ЈКП „Златибор“ је добило и нову количину жутих џакова који ће у догледно време бити подељени суграђанима. Такође ће, поред 85 постављених контејнера за селекцију отпада у Чајетини и Златибору, на пролеће бити постављено додатних 30. Намера општине је да, у свеукупној бризи о заштити животне средине, овакве контејнере постави и у сеоским месним заједницама.

Година ипак

“ Ни једна година у последњих 20 година у Србији није лака. И ова 2014. била је веома тешка... ”

У овом броју објављена “Златиборске вести” разговарамо са председником општине Чајетина Миланом Стаматовићем поводом израде гондоле на Златибору. На питање када ће бити исплаћена опрема за гондолу, господин Стаматовић је рекао:

М.Стаматовић: До краја ове године исплатићемо сву опрему потребну за изградњу гондоле!

З.В: *Како теку радови на изградњи гондоле на Златибору и када се може очекивати њена комплетна реализација?*

- Већ дужи временски период најваљујемо овај пројекат као један од најважнијих, али морам да кажем да живимо у земљи Србији где није уређена комплетна законска регулатива и не иде то све онако како би требало да иде, као у уређеним земљама. Сами морамо да се довијамо на разне начине и да премошћавамо све препреке које су нам постављене или политички

или због конкуренције, јер је Златибор сада водећа туристичка дестинација у нашој земљи, па имамо сад и тај проблем, где остала туристичка места, захваљујући некој политичкој подршци имају одређену дозу незадовољства према развоју Златибора. То је зато јер сви делимо исту судбину и исти колач, али захваљујући добрим пројектима и плановима ми смо кренули сами са овом инвестицијом уз ове многобројне потешкоће. Наравно, то нас није зауставило. Ми настављамо даље са овим пројектом. Ове године смо уплатили 4 милиона еура за прву рату за набавку опреме. Предстоји нам још остатак до 9.800.000 еура да исплатимо и у току је припрема тендера за извођење радова, тако да то све иде својим током, само мало успорено. Нисмо задовољни јер овај пројекат иде мало спорије, али морам да кажем да нема нас пуно који радимо на овом пројекту. Овако нешто су у другим општинама или на државном нивоу радиле читаве институције и тимови људи, а овде ради реално троје људи и мислим да је то још додатни напор. Али, нама је то нека морална satisfакција да покажемо свим грађанима у Србији да ако постоји добра намера и воља, жеља добра идеја, да све може да се уради. Пројекат изградње гондоле ће сигурно почети да се реализује у овој години и биће започети радови на инфраструктури, на припреми терена. Колико ћемо успети до краја године да измонтирамо опреме, то сада зависи од извођача и произвођача опреме. То више није у нашим рукама, али се надам да ћемо уз добру подршку, а и кад се постави камен темељац, још више људи укључити у реализацију ове велике инвестиције, јер су до сада сви били скептични и мислили су да ово радимо због политичког маркетинга или преризборне кампање. Ми знамо да је ово вековни пројекат за једну малу општину, значајан за

развој комплетног туризма на нивоу Србије. Мени је жао што наша надлежна министарства и људи који су задужени за област туризма то не препознају, али када се пројекат заврши, сигурно ће тада сви моћи да се увере да је идеја и план да се изгради овакав пројекат на Златибору сигурно био оправдан. То показује и ова година када смо имали добру годину са пуно снега и показало се да овакве инвестиције, на дугорочан период, могу бити исплативе. Сигурно је да се на Златибору свака инвестиција у туризам враћа за пет до седам година, о чему сведоче многобројни инвеститори, јер у туризму, ако се инвестиција врати за 10 година, то се зове добрим пословним потезом”.

З.В: *Ко финансира изградњу гондорамске гондоле и да ли су потребна средства већ обезбеђена?*

М.Стаматовић: Део средстава обезбеђен је из кредита, а задња рата је обезбеђена из буџета, и то у износу од 3 милиона еура, док ћемо остатак до краја године прикупити, исплатити и реализовати комплетан финансијски износ за набавку опреме. Извођење радова је посебна ставка и планирано је да се ради по моделу приватно - јавног партнерства. Већ сада имамо заинтересоване инвеститоре који би желели да уђу у суинвестирање са нашом општином. Расписаћемо тендер, па ко буде најповољнији и ко буде дао најбоље услове, он ће изводити радове и бити партнер општини Чајетина.

З.В: *Да ли сте добили финансијску подршку надлежној министарства, јер је у питању веома скупа инвестиција?*

М.Стаматовић: Приликом пуштања у рад боб стазе на Торнику, искористили смо прилику да разговарамо са министром Љајићем. Тада је обећао да ће помоћи инфраструктурно овај пројекат. Нека средства у републичком буџету за ову годину планирана су за Злати-

ПРЕДСЕДНИК ОПШТИНЕ ЧАЈЕТИНА

ПОЗИТИВНА

бор, и ја се надам да ћемо ми са овим конкурсима и са добром пројектном документацијом и студијама оправданости, успети да од ресорног министарства добијемо један део средстава, што би за нас било добро, јер би у том случају један део улагања ослободили из нашег буџета.

З.В: *Како оцењујете 2014. годину? Да ли су сви планови реализовани?*

М.Стаматовић: Ни једна година у последњих 20 година у Србији није лака. И ова 2014. била је веома тешка. Разлог да се само, да кажем, неспособни људи или они који доносе неке кључне одлуке, изговарају на лоше услове и светску економску кризу, на то како није могло да се ради, није реалан. Ми смо показали да и у таквим условима можемо да радимо успешно. Опет смо годину завршили позитивно и оно што је за нас најважније, буџет је за 20% био већи негу у 2013. години. У принципу, наши буџети су сваке наредне године већи за 20 до 30%, што се тиче реализације. То је најбољи показатељ да смо направили добре предуслове у претходном периоду да би могли да убирамо плодове рада, а ти предуслови о којима ми говоримо су планска документација, одлуке и инфраструктура. Само на овај на-

чин може се очекивати да ће доћи инвеститори. Јер кад им понудите јасне одлуке, планску документацију, имате решене имовинско-правне односе и да на тој имовини имате инфраструктуру, коју инвеститори и траже, брзо им издате грађевинске дозволе, да што пре прођу кроз ту процедуру, како би могли што пре да крену са својим инвестицијама, онда и имате велики број инвеститора. Моју причу потврдиће бројни инвеститори који су дошли на Златибор и рећи ће вам какав је тај однос локалне самоуправе према њима. Трудимо се да обезбедимо одређене повољности и попусте за оне инвеститоре који граде хотеле високе категорије, да им дамо повластице и да заједно са њима пролазимо комплетну бирократију, да инвестицију пропатимо од почетка до краја. Све ово инвеститори препознају и зато долазе на Златибор.

З.В: *Које су то калкулационе инвестиције у 2015. години и за које пројекте је издвојено највише средстава?*

М.Стаматовић: Већ дужи низ година причамо о постројењу за пречишћавање отпадних вода, о аутобуској станици, о два алтернативна водовода, који ће нам служити за водоснабдевање Златибора и Чајетине, како би акумулацију у

Рибници могли да ставимо у комерцијалне сврхе. Све су то значајни и капитални пројекти за нашу општину. Уложили смо доста и у развој сеоских месних заједница, како би им показали да размишљамо о комплетном развоју свих месних заједницама, а не само о Златибору и Чајетини, већ се морају развијати села и сеоски туризам. Свака наша сеоска месна заједница има нешто занимљиво - културно историјски споменик, неко природно богатство или културне догађаје, тако да смо то успели, а наредних година посветићемо се развоју Чајетине и Златибора, како би ова два урбана места подигли на један виши ниво. Оно што је за нас битно је и то да више радимо на заштити животне средине и на алтернативним изворима енергије, као што су геотермална вода, соларне енергетике и ветро паркови, тако да ћемо у наредном периоду радити на овим пројектима. Исто тако смо спремили комплетну пројектну документацију, само имамо проблема са преносом тог земљишта на општину, јер добар део тих парцела се води на коришћењу код пољопривредног комбината и те процедуре око преноса земљишта на општину трају веома дуго. То је компликовано, али мислим да смо и то привели крају и да ће се ове године кренути са радовима на поменутих инвестицијама.

З.В: *Чека се доношење Закона о конверзији. Колико ће тај закон олакшати и убрзати процедуру око преноса земљишта?*

М.Стаматовић: Видећемо какав је закон у припреми, да ли ће конверзија остати као обавеза или ће бити укунута. Ако се укине конверзија, мислим да је то први знак да Србија као држава нестаје и да земља прелази у руке странаца, а ови људи који су само фиктивни власници, мораће пренети земљу људима који имају капитал и који су унели капитал са стране. Ако се деси да се укине конверзија у Србији, неко ће морати да оговара за то, за продају и издају националних интереса. А национални интерес је земља. Ако је продате или поклоните некоме, што је најгора варијанта у овом случају код нас, више не постоји држава".

Нада ЦЕЛЕБИЋ

АРСЕН ЂУРИЋ, ДИРЕКТОР ТУРИСТИЧКЕ ОРГАНИЗАЦИЈЕ ЗЛАТИБОР

Повеља за понос

“ Зимска сезона на Златибору је ове године била једна од успешнијих у последњих 10 година. У јануару ове године је забележен пораст броја ноћења од 22 одсто... ”

На 37. Београдском сајму туризма који је одржан од 19. до 22. фебруара, Туристичка организација Златибор је презентова своју туристичку понуду на штанду регије Западне Србије.

Другог дана сајма директор ТО Златибор, Арсен Ђурић је, говорећи о зимској сезони, истакао добре резултате које је наш планински центар остварио, упознајући присутне и са новим садржајима који их ускоро очекују (гондола, нове бицикличке стазе, уређење Стопића пећине), као и отварању нових хотела, који ће пружити још више могућности за угодан боравак на овој планини.

Присутне новинаре и госте поздравио је и глумац Бранислав Трифуновић, који је говорио о својој опчињености Златибором, који је још боље упознао током 2013. године снимајући филм “Одумирање”.

Након презентације, Српски институт за јавну дипломатију у Бриселу доделио је Туристичкој организацији Златибор признање - повељу за понос „INTERNATIONAL SERBIAN BReNd“, за вишегодишњи успешан рад и углед туризма Србије у свету. Награду је примио директор Арсен Ђурић. Друга награда припала је Специјалној болници “Чигота” са Златибора за вишегодишњи врхунски рад у домену медицинских услуга и здравственог туризма за госте из целог света.

Иначе, Српски институт за јавну

дипломатију, који је основан пре 5 година и ради са седиштем у Бриселу, окупио је образоване људе нашег порекла који живе и раде широм ЕУ и света да свакодневно, у комуникацији са дипломатама, новинарима и привредницима, на више страних језика презентују и промовишу Србију по свему лепом што јесте привреда, туризам, култура, наука, спорт, традиција, музика, храна и пиће.

Оснивач и председник Института је Зоран Милинковић из Париза, родом из Краљева, који више од 30 година, као угледни привредник и патриота, живи и ради у Француској и широм света.

У дизајнерском решењу, уместо енглеског BRAND, написано је BReNd. Исто се изговара, традиционална српска реч која објашњава наш инат и упорност, а код странаца и медија је изазвало велике симпатије.

Прва признања, за понос широм света ИНТЕРНАЦИОНАЛ СЕРБИАН BReNd добили су и понели наши тенисери на тениском турниру Roland Garros у Паризу, тенис као светски бренд Србије, потом ватерполисти, кошаркаши, шљива и малина, Сабор трубаца у Гучи, а Емир Кустурица и Мики Манојловић пројекат Србиан BReNd презентовали су на филмском фестивалу у Кану.

Поред ових активности, посетиоци штанда били су у могућности да се информишу о сајамским попустима и учествују у наградној игри.

ЗВ: Како сје задовољни исходом Вашег штанда на претходном, 37. Сајму туризма? Да ли је сада већа заинтересованост туриста за ову дејстивацију?

А.Ђурић: На београдском Сајму туризма промовисали смо летњу понуду на Златибору. Поједини хотели, одмаралишта и власници приватног смештаја обезбедили су сајамске попусте до 30 одсто за ране резервације. Према броју посетилаца и интересовању могу да оценим да је сајам за представнике Златибора био веома успешан.

Овогодишњи Међународни сајам туризма у Београду оборио је све рекорде по броју посетилаца, продатих туристичких аранжмана, броју излагача као и броју представника медија који су сајам пратили. Око 1.100 излагача, из 50 земаља је учествовало на сајму, а било је скоро 70 хиљада посетилаца. У хали 4 где су биле представљене домаће дејстивације, штанд ТО

Свакако да нам награда јуно значи, али нас и обавезује да у наредном периоду радимо још боље на афирмацији наше туристичке дејстивације. Иначе имамо разлога за велико задовољство, с обзиром да је година почела веома успешно.

Златибор је предњачио у посетама. Поред стандардног наступа, на штанду смо организовали неколико промоција: промоцију сувенира “Златиборски слатки дар”, затим смо заједно са СБ Чиготом имали промоцију туристичких потенцијала Златибора, а организовали смо и промоцију манифестација, где смо представили све манифестације које нас очекују у 2015. години. Ове активности на нашем штанду су биле изузетно посећене од стране медија, посетиоци су учествовали у наградној игри и могли су да остваре сајамске попусте. Велики број познатих личности из света музике и филма су посетили наш штанд (глумци Бане Трифуновић, Љиљана Благојевић, Биљана Ђуровић, књижевници Радомир Андрић и Драган Мраовић,... трећег дана сајма наш штанд је посетио и министар трговине, туризма и телекомуникација господин Расим Љајић).

ЗВ: Каква је Ваша оцена ове зимске сезоне?

А.Ђурић: Зимска сезона на Златибору је ове године била једна од успешнијих у последњих 10 година. У јануару ове године је забележен пораст броја ноћења од 22 одсто.

И време нам је ишло на руку, снега има као што видите довољно, све стазе на ски центру Торник су у функцији, као и стазе овде у самом центру Златибора, на скијашкој стази Обудовица, где постоји и неколико малих лифтова, ски-школе, ски-рент, стаза за почетнике, стаза за рекреативце, отворено клизалиште у самом центру Златибора, тако да стварно постоје сви садржаји за један добар и квалитетан боравак гостију овде на Златибору.

Тренд раста броја ноћења се наставља и у фебруару, забележен је пораст од 35,19% више у односу на исти период прошле године. И ски центар Торник је забележио рекордну посету од 2 хиљаде скијаша дневно.

ЗВ: Српски Институт за јавну дипломатију из Брисела доделио је ТОЗ-у награду за вишегодишњи успешан рад и улог туризма Србије у свету. Колико Вам ова награда значи?

А.Ђурић: Свакако да нам награда пуно значи, али нас и обавезује да у наредном периоду радимо још боље на афирмацији наше туристичке дестинације. Иначе имамо разлога за велико задовољство, с обзиром да је година почела веома успешно.

Српски институт за јавну дипломатију у Бриселу основан је пре 5 година. Окупио је угледне људе нашег порекла који живе и раде широм света, да свакодневно, у комуникацији са дипломатама, новинарима, привредницима промовишу Србију у свим сферама - привреди, туризму, култури, спорту, науци, традицији, храни, пићу, музици...

ЗВ: Шта је то што сада Златибор издваја од осталих туристичких

ценшара?

Златибор се са 250 хиљада гостију и преко милион ноћења годишње позиционирао као најпосећенија туристичка дестинација у Србији, а по изградњи најдуже и најмодерније панорамске жичаре у Европи, дуге 9 километара, надамо се да ће се број посетилаца значајно повећати. Различити садржаји који су на располагању нашим гостима (спортски, здравствени, излети, манифестације, конгреси,...) чине да Златибор буде доступан свих 365 дана у години.

ЗВ: Које активности ТОЗ планира у наредном периоду?

А.Ђурић: У наредном периоду планирамо интензивне маркетиншке активности у смислу наступа на сајмовима у Москви, Букурешту, Будви, Новом Саду и Нишу као и низ промоција у Бања Луци, Бјелини, Брчком, Подгорици, Скопљу...

Ове године смо буџетом предвидели значајнија средства за ове активности тако да ћемо на овим тржиштима бити присутни у континуитету кроз билборд кампање, новинске чланке и ТВ емисије. Када је реч о инвестицијама у инфраструктуру, поред изградње гондоле која је свакако најзначајнија инвестиција, ове године планирамо уређене пешачке стазе од центра Златибора до Градине са изградњом видиковца на врху, као и уређење парка на Обудовици. Поред тога у завршној фази је изградња стазе са платформом изнад бигрених када у Стопића пећини. Такође предвидели смо средства за реконструкцију родне куће Димитрија Туцовића у Гостиљу. Сигуран сам да ће ове активности допринети да Златибор задржи лидерску позицију у српском туризму и да број гостију ове године буде значајно већи него претходне.

Нада ЦЕЛЕБИЋ

ЧАЈЕТИНА МЕЋУ ПРВИМА У СРБИЈИ УВЕЛА ЈЕДНОШАЛТЕРСКИ СИСТЕМ ИЗДАВАЊА ГРАЂЕВИНСКИХ ДОЗВОЛА

Реформски корак

Општини Чајетина је успостављена прва обједињена електронска процедура за издавање докумената из области изградње у Србији. Овако је општина Чајетина поставила основу за отварање Једношалтерског система издавања грађевинских дозвола чије се отварање очекује ускоро.

Обједињене електронске процедуре су развијене у сарадњи општине Чајетина са Службом за катастар непокретности Чајетина, Телеком Србија АД, ЈКП Водовод Златибор и Електросрбија доо, како би се изашло у сусрет захтевима новоусвојеног Закона о планирању и изградњи. Тежња је да се подстакне ново инвестирање кроз поједностављивање процедура за прибављање докумената из области изградње. Кроз успостављени Једношалтерски систем, општина Чајетина ће у име и за рачун инвеститора, прибављати сва неопходна документа из области градње, смањити контакте инвеститора и грађана са разним институцијама и уштедети њихово време и новац.

Ова иницијатива се реализује у оквиру пројекта „Побољшање пословног окружења у циљу повећања инвестиција у туристичку инфраструктуру“, који је резултат сарадње између општине Чајетина, Центра за добро управљање ОПТИМУС и Програма развоја приватног сектора у југозападној Србији, који реализује Регионална развојна агенција „Златибор“ из Ужица, а финансира швајцарска Влада.

Како би била представљена прва обједињена процедура успостављена у Србији, 4. марта 2015. године је у Чајетини одржана и конференција. Истакнуто је да се, према статистичким подацима, на издавање грађевинске дозволе до сада, у просеку, чекало 259 дана, што сврстава Србију на 186. место од укупно 189 економија на свету према Дуинг бизнис листи Светске банке. За овако драмати-

чну ситуацију у области градње, грађевинари најчешће оптужују спору администрацију, скупе и не-транспарентне процедуре, а неретке су и ситуације корумпираности бирократског апарата.

Председник општине Чајетина, Милан Стаматовић, истакао је да успостављање обједињене процедуре помоћу специјализованих софтвера, сврстава Чајетину међу прве општине које су увеле електронски једношалтерски систем у Србији.

„Швајцарска подржава процес поједностављења издавања грађевинских дозвола у Србији од 2007. Једно од решења које смо још тада предложили био је управо једно-

шалтерски систем. Срећни смо што сада видимо конкретизацију наше континуиране подршке, која поново потврђује Швајцарску као дугорочног партнера Србије и њеног народа“, рекла је Габријела Шафрот, заменица директорке Швајцарске канцеларије за сарадњу у Србији.

„Сви знамо колико поступак издавања грађевинских и осталих дозволе утиче на развој приватног сектора и отварање нових радних места. Смањење инвестиција у туристичке објекте због смањења броја дозвола, довело би до пада запошљавања и повећања незапослености. Програм развоја приватног сектора у Југозападној Србији је овим пројектом заправо подржао приватни сектор и осигурао његов даљи несметани развој“, нагласио је Дарко Ђуровић, руководилац Програма развоја приватног сектора у Југозападној Србији.

„Обједињена процедура је велики реформски корак у области изградње, али и велики изазов за локалне самоуправе и остале учеснике у процесу. Општина Чајетина, Катастар и јавна предузећа су се први успешно суочили са овим изазовом“, рекла је Слађана Каравдић Кочевевић, директорка ОПТИМУС-а.

Чиготина недеља

У оквиру 37. Сајма туризма у Београду, Специјалној болници „ЧИГОТА“ са Златибора, Српски институт за јавну дипломатију из Брисела доделио је признање – повељу International „SERBIA-NBREnd“. Оснивач и председник Института Зоран Милинковић из Париза уручио је признање вршиоцу дужности директора др Жељку Стакићу за вишегодишњи врхунски рад у домену медицинских услуга и здравственог туризма за госте из целог света.

„Ово признање педесетогодишњем раду уједно је и велика обавеза да се са новим еланом и ентузијазмом, увођењем нових дијагностичких и терапијских процедура, увођењем нових и обогаћивањем постојећих здравствено-туристичких програмских процедура, пре свега програма за лечење гојазности по којима смо референтни ван граница наше земље, у будућим временима позиционирамо као јединствен здравствено-туристички бренд у Европи“, истакао је в.д. директора Специ-

НЕСЕБИЧНИМ ЗАЛАГАЊЕМ ОПШТИНЕ ЧАЈЕТИНА И УЗ МАЛУ ПОМОЋ ДРЖАВЕ ДО НОВИХ РАДНИХ МЕСТА

Подршка запошљавању

Након усвојеног локалног акционог плана запошљавања за 2015. годину, што је први корак у остваривању мера активне политике запошљавања, дефинисани су приоритети, програми и средства која општина планира да издвоји у циљу смањења незапослености на територији општине.

Општина Чајетина у 2015. издвојиће око 2.500.000,00 динара за мере активне политике запошљавања и ове године то ће бити програм самозапошљавања, програм отварања нових радних места, програм јавних радова и програм стручне праксе код приватног послодавца и у јавном сектору.

За поједине мере општина очекује да добије субвенцију државе у износу од 15%, а поједине финансира сама, без помоћи државе. Годинама уназад општина Чајетина спроводи ове мере, самостално или уз субвенционисање државе. Техничку подршку општини пружа Национална служба за запошљавање.

Кроз програм самозапошљавања, средствима која даје Општина пружа

се шанса перспективним, незапосленим лицима, који имају идеју за покретање сопственог бизниса, да постану приватни предузетници.

Отварањем нових радних места директно се смањује незапосленост, јер се у овом програму ангажују лица са евиденције НСЗ-а и даје се могућност постојећим предузетницима и другим привредним облицима да ангажују нове запослене, чиме повећавају своју продуктивност и конкурентност на тржишту, а да их то не кошта.

Јавни радови се организују у циљу запошљавања првенствено теже запошљивих незапослених лица и незапослених у стању социјалне потребе, очувања и унапређења радних способности незапослених, као и ради остваривања одређеног друштвеног интереса.

У 2015. години организоваће се јавни радови у области социјалних и хуманитарних делатности, одржавања и обнављања јавне инфраструктуре и одржавања и заштите животне средине и природе. Право учествовања у поступку организовања јавних радова имају органи општине,

јавне установе и јавна предузећа, привредна друштва, предузетници, задруге и удружења. Програми јавних радова, односно повремених радних ангажовања, у великој мери могу да изађу у сусрет овој, изузетно угроженој групи незапослених.

Подршка запошљавању, односно радном ангажовању незапослених лица, посебно оних који су без или са нижом стручном спремом, у великој мери ублажава последице сиромаштва лица која се најчешће налазе на евиденцији центра за социјални рад (нпр. корисници материјалног обезбеђења породице), као и они који се често или повремено појављују као корисници ванредне новчане помоћи у општинској управи. Материјална давања, као мера социјалне заштите само тренутно може да задовољи елементарне животне потребе ових лица, чиме се не делује на узроке, већ последице проблема.

Реализацијом програма стручне праксе, који је намењен незапосленим лицима који се први пут стручно оспособљавају за занимања за која су стекла одређена образовања-квалификацију, општина Чајетина омогућиће оспособљавање за самосталан рад ради полагања приправничког, односно стручног испита, у складу са законом или општим актом послодавца, без заснивања радног односа. Програм је намењен незапосленим лицима без радног искуства у струци, са најмање средњим образовањем.

Програм стручне праксе код приватног послодавца је субвенционисан од стране државе, док програм стручне праксе у јавном сектору, општина Чајетина финансира из сопствених средстава.

Кроз све ове мере Општина има циљ да повећа запосленост на територији општине и помогне у решавању једног од највећих проблема друштва, а то је незапосленост.

признања

јалне болнице "ЧИГОТА".

Друго значајно признање „КОМПАНИЈЕ И ПРИВРЕДНИЦИ КОЈИ СУ ОБЕЛЕЖИЛИ ГОДИНУ“, додељено је овој референтној установи од Клуба привредних новинара Србије. Жири Клуба привредних новинара Србије, ценећи педестогодишњи рад и квалитет услуга Специјалне болнице "ЧИГОТА", њен значај за здравствени систем Србије и допринос развоју здравственог туризма, донео је одлуку о додели овог годишњег признања.

Нада ЦЕЛЕБЦИЋ

ДР ГОРДАНА БОЈОВИЋ, ЛЕКАР ДОМА ЗДРАВЉА ЧАЈЕТИНА

Превенција грипа

На територији Златиборског округа потврђена је циркулација вируса грипа. ЗЗЈЗ Ужице узорковао је брисеве грла и носа код свих пацијената хоспитализованих са тешком клиничком сликом која је указивала да се ради о обољењу сличном грипу. У периоду од када траје надзор над грипом, узорковано је 14 брисева грла и носа и 1 узорак крви, који су транспортовани на Институт за вирусологију, вакцине и сепуме Торлак ради вирусолошке дијагностике. Код три пацијента доказан је подтип вируса грипа А(Н1), од којих је један преминуо. Код једног пацијента доказан је подтип вируса грипа А (Н3) и код једног пацијента оба подтипа вируса А(Н1) и А (Н3).

“Када је у питању општина Чајетина, за сада има једно обољење које је слично грипу, али није дијагностификовано као грип. То значи да су код оваквих стања симптоми слични грипу, али са много мањим компликацијама. Ово је уобичајено стање за ово доба година, када се јављају инфекције респираторних путева”, истиче др Гордана Бојовић, лекар Дома здравља Чајетина.

Колико је раније ојасан и да ли грађани имају оправдан страх од тих звучних назива?

“Грип је и раније постојао и постоји и данас. Постоје вируси инфекције типа А, В и С, а њихови подтипови су Н1, Н2, Н3. У народу познат као свињски грип, чувени Н1Н1, то је само једна мутација вируса која је тада постојала. У вакцини којом се вакцинишу грађани против грипа имамо подтипове вируса, који се очекују да ће бити те године. Епидемија није проглашена, ради се о спорадичним случајевима којих нема много. Пацијенти се обично јављају са повишеном температуром, боловима у зглобовима и мишићима, малаксали су, а неких већих компликација нема”.

Како се сачувати од овог вируса?

“Најважнија је превенција, а то је вакцинација против грипа. Ја могу да кажем да је ове сезоне вакцинација веома рано почела, већ у септембру месецу, и они који су је примили или нису до сада добили никакво респираторно обољење или су имали неку блажу форму. Сви остали преболели су или имају ово стање слично грипу, тако да је ово уједно и апел на грађане да се вакцинишу на време, посебно пацијенти који имају хронична обољења, као што су стања након инфаркта, шлога, дијабетичари, астматичари и пацијенти са аутоимуним обољењима. За њих је најбоља превентива вакцинација. Такође, једна од мера превенција је и редовно прање руку након контакта са било ким или било чим, јер вируси се задржавају и на предметима. Препоручује се избегавање контакта са већим бројем људи, не правити велике скупове. Веома је битна и исхрана, значи, уносити што више воћа, поврћа, течности, одласци у шетње и редовно проветравање просторија”.

Деца школској узраси не могу избећи велике џужве, колико су они у таквој ситуацији подложни обољевању? Колики је ризик за ширењу?

“Школска деца, по самој природи ствари, бораве у великим колективима, али она много лакше подносе ове вирусе, са много мање компликација и оваква обољења много лако подносе, за разлику од старијих људи и хроничних болесника, за које грипи може бити кобан. Труднице нешто ређе оболевају у односу на све остале, зато што се њихов имуни систем мења у току трудноће. Када и оболе, треба да уносе што више течности, витамина, да имају физичку активност, сем ако имају повишену телесну температуру и да се јаве свом гинекологу, ако су у прва три месеца трудноће, јер вирус у овом тромесечју може утицати на развој бебе, а после тога не”.

Када се јојаве симптомима грипа, као што су малаксалост, повишена телесна температура, болови у зглобовима и мишићима, шта треба да урадимо - да ли да се одмах јавимо лекару или не?

“У овом случају треба сачекати дан - два, осим ако немате потребу услед неке хроничне болести. Уколико имате само кијавицу, суви кашаљ и повишену температуру, најбоље је остати кући, мировати, уносити топле напите попут чаја. Треба знати да уз овај вирус иде и висока температура. Уколико се ови симптоми не повуку кроз неколико дана, потребно је јавити се свом лекару и никако не треба самоиницијативно узимати антибиотике”, наглашава др Гордана Бојовић.

Шанса да се добије грип може се смањити на више начина - вакцинацијом против сезонског грипа, одржавањем довољно високог имунитета здравим начином живота, али и испирањем носа и грла физиолошким раствором, чиме се спречава задржавање вируса на слузокожи дисајних путева. Овај раствор можете направити и сами, тако што ћете у литар воде ставити једну кафену кашичицу соли и чим се прокува, скините са ватре и оставите да се охлади. Након тога, сипате на длан мало тог раствора, загнуристе нос у длан и запушите једну ноздрву, а кроз другу увлачите воду и истовремено подижете и глави и длан приљубљену уз нос. Раствор треба да прође кроз нос и дође до грла. Онда га испљуните. Неколико пута поновите исти поступак са једном ноздрвом, па онда све исто урадите са другом ноздрвом. Тако увече урадите пре него заспите, ујутро кад се пробудите и када се вратите са посла или из школе. Овако се механички спирају могући вируси и бактерије који су се нашли на слузокожи - смањује се њихов број, а тиме и шанса да се човек разболи. Такође се спирају и алергени, код особа које имају алергијски запушен нос и ждрело.

Нада ЦЕЛЕБЦИЋ

ПРЕДРАГ В. КОВАЧЕВИЋ

Хроничар са фотоапаратом

Много је било посебних људи у златиборском крају, али један нас је заиста задужио. Уметник, хроничар са фотоапаратом Илија Лазић. Посебан респект осећам кад пишем о таквим људима који су уградили себе у своје дело, а Илија у своје фотографије. Да није било њега и његовог оца Николе, њихових фотографија, никада не би сазнали како је изгледало током прве половине двадестог века у Ужицу и на Златибору. То је човек који је својим фотографијама први промовисао лепоту Златибора по “беломе свету”. Његова разгледница “Златиборски брзи воз” је једног савсим обичног златиборског кирицију поставила на пиједестал заштитног знака туристичког Златибора неколико деценија. Данас ту, поред језера, масивна дрвена фигура “Златиборског брзог воза” мами туристе да се фотографишу поред ње.

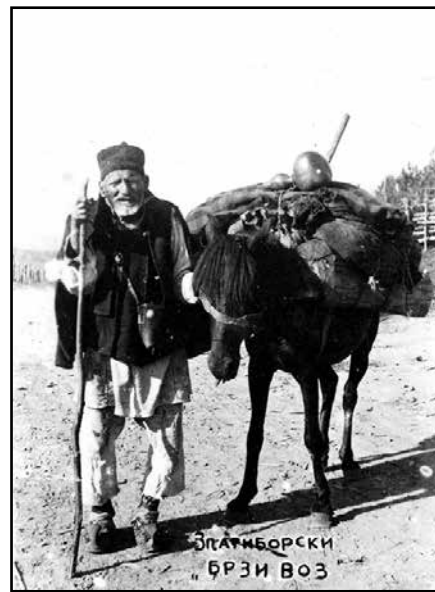
Од првих фотографија Илије Лазића које је направио у својој дванаестогodiнни, 1912. до 1966. год. када је напустио овај свет, остало је десетина хиљада фотографија. Лета је проводио на Златибору где је у камп приколици направио лабораторију из које су разгледнице које је праврио одлазиле у многе крајеве света. Златибор је за многе мајсторе фотографије неисцрпна инспирација, али, за разлику од других, Лазић је својим објективом налазио, сем пејзажа, мотиве у којима се могао препознати менталитет ужичког краја. Његове фотографије су драгоцен извор података за туризмologe, етнологe, архитектe и историчаре. На фотографијама је сачувао призоре из свакодневног живота Златиборца, одећу од пртишта и сукна. Фотографије: “Златиборски кувар”, “Мужа оваца”, “Ручак код Пржуља” и многе друге су постале антологијске. За једну разгледницу се заиста може рећи да је сви знају, на њој је један од последњих златиборских кириција Гајевић-Удовичић Тодор, “Златиборски брзи воз”.

Илија Лазић
на Златибору

Тодор нема посебних заслуга, осим што је фотографу Илији Лазићу 1934. послужио као модел за ту чувену фотографију која је обишла свет. Њен модел је постао симбол једног времена и одавно ишчезлог занимања. На фотографији је представљен човек који на глави има шубару од сукна вуне златиборских оваца, на леђима гуњ, од сингавог сукна, преко стомака опасач, а испод тога пртену кошуљу до изнад колена; испод кошуље скоро до пета, изгужване пртене гаће, на ногама грубе вунене чарапе, преко њих опанци од пресне коже, у десној руци велика дрвена мотка која служи за поштапање, за одбрану од змија, паса и слично, као терање коња, али и као “соара” када се товари и истоварује роба. На фотографији Тодор је необријан јер се враћа с дугог пута. На коњчету осредњи товар, на чијем врху је тиквица за воду или ракију.

Ипак ова прича о хронологу са фотоапаратом не почиње на висовима Златибора. Ова истинита прича почиње на једном од ужичких брда Пори. Брду познатом на далеко због својих многобројних дана осун-

Гајевић-Удовичић Тодор,
“Златиборски брзи воз”

чаности током године. Да ли је то разлог да ту одрасту људи који зраче посебном каризмом и вештином? У крају Ужица испод брда које Ужичани називају “Пора” на вису и данас се налази део Ужица који се зове Росуље. Некад је ту постојала прастара кућа од зиданог материјала. Била је “на бој” (једносратница) заостала из времена Турака. У дворишту испред куће било је шљива, ораха, трешања, издвајала се стара крушка код бунара. Ту је живео необичан човек по занату пушкар, а у души фотограф, звао се Никола Лазић са својом женом Стојаном, децом Милорадом, Илијом и Ђерком, миљеницом породице, малом Вукосавом. Тај ужички пушкар-фотограф се у подмаклој младости оженио сестром угледног господара ужичког краја прве половине 19. века, сердара Јована Мићића, “златиборског чеда”. Мићић је био ударна песница књаза Милоша, чија је сестра у Ужицу имала лепо имање крај Ђетиње, у доњем делу вароши. Касније се Никола заљубио у сиромашну лепу двојку Стојану, млађу од њега 25 година: -

“Пустио је Мићићеву као нероткињу. ‘Купио раставу брака’ и оженио се лепом Стојаном, са којом је имао децу. Разведена сердарова сестра од тада није изашла из куће покојног брата. Ни у цркву! Од срамоте, због сени њеног угледног брата”, сећала се прва српска и Политикина новинарка, рођена Ужичанка, Марија Мага Магазиновић.

Такође, ужичанин књижевник Милутин Мита Ускоковић, у једној својој приповеци описује првог ужичког фотографа, амбициозног младића начетог туберкулозом који због чистог планиског ваздуха у Ужицу отвара атеље, али му име не записа. Ипак из тог давног времена остале су најраније фотографије Ужица и Ужичана које као да су снимљене на Дивљем западу, бркати Ужичани са шеширима широког обода, даме заклоњене од подбратка до пета инпозантним хаљинама са дубоким ципелама на шнирање и такође препознатљивим шеширима салона старих филмова Дивљег запада... Као и фотографија младог Мите Ускоковића и остарелог Ристе Тешића са Синовима, испод тих фотографија увек стоји “непознати аутор”. Та светска луталица, непознатог имена, први је фотограф у Ужицу који је заинтересовао ужичке даме својим нежним изгледом и свиленим краватама које је носио... Заинтересовао је и пушкару Николу за фотографију. Морао је набавити ту “магичну кутију” и све што иде уз њу. Било је то 1882. Ристо Тешић је основао је Подружницу Српског Пољопривредног друштва за округ ужички. Из Немачке је донео кожно седло које је потом изложено на првој пољопривредној изложби исте године у Београду. По том седлу, уз Ристина упуства ужички сарачи су постали прави мајстори седлари. Али, сајција није знао да ће тај мали примитивни фото апарат ту малу црном бојом офарбану дрвену кутију на којој је писало “Кодак” са отвором за експозицију који је донео Николи Лазићу омогућити Ужичанима да и у далеком 21. века знају како је изгледала тада ужичка варош. Те слике немају неку оштрину ни одређени квалитет али су заиста вредне и непоновљиве.

Стојана је ушичком пушкар-фотографу родила другог сина 1900. године, дали су му име Илија. Имао је сретно детињство, одрастао ту код Прве ужичке основне школе вољен, пажен и мажен. Рано се заинтересовао за пушкарски занат све док

На Илијиној разгледници доминира гео Ужица “Доња чаршија”, где је провео дејство, живео и радио

се није догодило... Било је то 1912. године негде у време Балканског рата када је покушао да поправи огромни црногорски револвер “тулумбаш”. Савременица Мага се сећала: - “Било је касно поподне када је млади Илија Лазић изашао испред радње свога оца уперо огромну револверчину у небо и испалио хитац, револверчина му се распала у руци... На сву срећу мало је био повређен, више му је био повређен понос”. Од тада више никад није узео оружје у руке, али, од тада, до краја живота 1966. године никад се није раздвајао од фотоапарата. Да би добио диплому фотографског заната отишао је у Београд код тада најбољег мајстора где је допунио своје знање. Пред сам крај првог светског рата осамнестогодишњи Илија се задесио Ужицу када је снимио познату фотографију из ужичког Музеја, која се сматра за његову прву професионалну фотографију: “Долазак коњичког дивизиона Тимоцке дивизије у ослобођено Ужице 1918. године.”

После рата краће време ради у Петровцу на Млави. 1925. Године се враћа у Ужице и отвара радњу испод “Житног пијаца”, главног ужичког пијаца-Трга, изнад чијег улаза пише: “Специјални завод за увећивање слика и модерну фотографију”. У очевој некадашњој пушкарско-фотографској радњи, сада само фотографској, радио је његов старији брат Милорад, који је био у души авантуриста и није се ту дуго задржао. Нешто касније Илија ће се ту преселити, радњу ће назвати именом своје млађе сестре, на видљиво истакнутој фирми је писало: “Фото-атеље ‘Вукосава’ Илије Н. Лазића”. У његовој старој радњи ће Станиша Дебељевић отворити “Фото Холивуд” и Ужичани ће све до 1945. год. имати две фотографске радње, од којих ће после рата наставити да ради Фотоатеље “Вукосава”.

Некадашњи “Фотоатеље Вукосава” на ужичкој “Доњој чаршији”

Илија Лазић испред свој фото атељеа

КАКО ЈЕ ИЛИЈА ЛАЗИЋ СНИМИО “КАПИЈУ СМРТИ” НА ЖИТНОМ ПИЈАЦУ?

Прва ужичка чета није била једина која је неопрезна и изненађена настрадала на великом брду изнад Ужичке Пожеге, Дрежничкој градини, 13. септембра 1941. У Трипкови, све активнији 1. батаљон 724. пешадијског пука изненада је напао Златиборску чету... Изненађени стигли су само да испале по неки метак. Заробљени партизани Новак Лазовић и Душан Делић су донели у Ужице мртвога геометра Тома Биљановића. Новак и Душан су одведени у ужички затвор и у затворском дворишту стрељани. Ту се већ налазио мртав кафеџија Милисав Доганџић. Доганџић је био из Дретња, имао је кућу преко пута садашње железничке станице. Требао је да се ожени Љубицом, ћерком Радоја Доганџића. Уз њу је тражио луку, преко пута некадашње Анкине Кафане. Дошло је до свађе па га је Тодор Хект, који је становао у кући младиног оца, пријавио Немцима. Ухапсили су га, нешто касније пустили, наредивши му да се јави сутрадан... Није послушао савете пријатеља. Убили су га преко пута Тановића куће, изнад Колске радионице. Имао је сестре Јагоду и Анку које су живе испод Старог града, које су му припремиле табут, али су га окупатори извадили и однели у затворско двориште.

Капија смрти на Житном пијацу

Неколико дана раније на Житном пијацу, у пратњи немачких стражара дошло је њих неколико са мердевинама, гредама, алатом и подигли велика вешала у облику ћириличног слова П. На њих су донели

из затворског дворишта и мртве обесили Тома Биљановића, Новака Лазовића, Душана Делића, Милисава Доганџића... Док су их мртве вешали из затворског дворишта се чуо плотун. Вешала су фотографа Илију Лазића подсећала на капију, капију којом се одлази у смрт. Скинуо је своју беретку, мало постајао испред веала, попушио једну цигарету. Раширио три ноге свог великог фото апарата, убацио

у њега стаклену плочу, пребацио црно платно преко главе, ожалио убијене, изоштрио, експонирао, све покупио и отишао у своју радњу на Доњој чаршији, развио плочу и направио фотографију за историју. Само што је фотограф Илија Лазић отишао пошто је сликао вешала са обешенима, појавили су се жандарми који су између себе у искрвављеном шаторском крилу, кроз већ окупљен народ пронели стрељаног Добривоја Даничића Томовића, председника Каранске општине, кога су обесили поред већ обешене четворице. Тако су и њега убили мртвог... Зато је за историју на Житном пијацу остала слика са четири обешена "комунистичка злочинца", иако их је било пет. Илија Лазић није могао да се врати до "капије смрти". Док се фотографија на стаклу сушила, испијао је већ пету клековачу да смири туп бол у стомаку и растера црне мисли и жалост.

ПОЗНАНСТВО СА ТИТОМ

Илија се са упознао са Титом 1941. године за време "Ужичке републике".

Тито је био заинтересован за фотографију. Може се рећи да је искусни ужички фотограф био један од његових учитеља, што се тиче фотографије током та 64 историјска дана. Тито се касније на својим путовањима по планети неће раздвајати од фотоапарата. Своје ће филмове и фотографије сам развијати и сопствене албуме показивати својим гостима на Брионима и у београдском Белом двору. Наравно, пријатељство са Илијом Лазићем ће се наставити и после рата. Бити "Титов пријатељ" је у том времену значило много. Илија је постао ужички државни фотограф, који је и даље имао своју фото радњу, али је сликао и за новине, општину, полицију, музеј, а лети на Златибору се бавио пејзажом и туристичком фо-

Илија Лазић показује албум Титу с фотографијама његове прејходне посете Ужичком крају

тографијом... Иза њега све до 1966. остало је мноштво албума о дотадашњим Титовим посетама Ужицу...

У штурој монографији Фотограф Илија Н. Лазић - сведок свог времена, коју је објавио ужички Народни музеј 2005. год. пише: (...) "Лазићево немирно око и увек будна и спремна камера никада нису мировали. Употребљавао је камеру "Лајка", која је унела битне промене у структуру фотографске слике. Будући да је фотографија настајала брзо и једноставно, без посебних припрема, Лазић је забележио многе људе и догађаје који су остали вечно на његовим фотографијама. Снимао је догађаје који су побуђивали пажњу јавности у мирнодопским и ратним условима. Његова фотографија је визуелна аутентична слика о исечку догађаја у одређеном времену и постала је визуелни документ." (...) - "Иако су многе оцене Ужичана изречене о

Лазићевим фотографијама, недостаје чвршћа аргументација појединаца стручних судова. Значајан опус Илије Лазића представља врло вредан материјал за историју ужичког краја, који захтева даље озбиљније стручно праћење њим. У прављењу портрета, Лазић се разликује од стандардних фотографа свога времена." (...) "Погледи свих истраживача на фотографији као медиј, па и на фотографско дело Лазића крећу се од истицања документарних својстава, преко дескриптивних, до стручних анализа. Лазићеве фотографије су имале ту предност што су се могле чувати и преносити успомене на личности које су савременици сретали, виђали и памтили у Ужицу."

Илија Лазић на једној од бројних ужичких послерајних манифестација како га је зајамшила већина Ужичана

Кажу "помало досадни", јер тако морају – историчари, Ужичани кажу да је Илија Лазић био над све боем увек насмејан, весео и спреман за шалу, волео је животиње што и неке његове фотографије говоре. Дobar отац и незаборавни Катаринин деда (захваљујући њој гледате и неке до сада необјављене фотографије). Успео је да на један посебан начин овековечи прохујало време, душу једног малог града, лепоте Златибора, као и почетке туризма на њему и тадашње Златиборце - Ужичане. Био је то заиста занимљив над све радознао, јединствен човек, хроничар са фотоапаратом, кафански човек близак људима, пун ерскога духа које је овековечио.

Ко је овде идиот?

У организацији ЈП „Културно спортски центар Чајетина“, у Дому културе у Чајетина одиграна је представа „Ко је овде идиот?“.

Једночинка „Идиот“ руске књижевнице Музе Павлове настала је 1903. године и говори о појединим апсурдним појавама у друштву које умеју да загорчају и отежају живот људи. Ова једночинка, пре 15 година претворена у једносатну представу, српској публици казује да се много тога јесте променило у савременом друштву, али да и данас апсурди опстају.

Адаптацију и режију урадили су глумци Милан Калинић и Срђан Ивановић, препознавши у овом комаду одличну причу која ће у било ком времену наћи своје место. Наиме, у времену у коме је живела и стварала Муза Павлова, у Русији су пре венчања будући брачни парови морали да узму бројне потврде, између осталог и од психијатра. Радња ове комедије апсурда се одвија управо у психијатријској ординацији, где будућем младожењи доказ да није идиот зависи од правих одговора.

Чајетинска публика је урнебесним смехом одговорила на изузетну глуму и радњу представе која је досада одиграна преко 400 пута у Србији и шире. Већ следеће седмице ова два врсна глумца путују за Берлин, а потом у Америку где ће публика покушати да нађе одговор на питање: ко је овде идиот?

Патријарх Павле, светац кога смо познавали

Монографија „Патријарх Павле, светац кога смо познавали“ новосадског новинара и публицисте Ђорђа Рандеља, представљена је у Специјалној болници Чигота. Аутор књиге каже да је његова намера била да кроз ово књижевно дело српски народ коначно сазна или бар наслути кога је то у личности патријарха Павла имао за духовног вођу.

Захваљујући Ђорђу Рандељу поштоваоци лика и дела патријарха Павла, у првој недељи поста, имали су прилику да кроз представљену монографију остваре

увид у начин размишљања и вредности за које се залагао човек који представља један од светлијих примера у нашој новијој историји. Аутор књиге сматра да је сигурна рука Господња, патријарха Павла поставила у најтежем периоду српске историје, да као таква личност коју краси скромност, поштење и мудрост води народ у грађанском рату који је, како каже, најгори од свих.

Ми смо покољења која су привилегована јер смо били савременици једном свецу, познавали смо човека достојног Светом Сави, иако је био 44. патријарх српски после њега. Поглавар СПЦ патријарх Павле био је у периоду 1990. до 2009. у доба највеће кризе кроз коју је пролазила Србија.

„Ја мислим да то није било случајно. Мислим да нас је водила сигурна рука Господња, да је поставила таквог човека на чело Српског народа, да изађемо из свих ових ратова, не као победници, јер сматрам да у рату нема победника, већ да не изгубимо достојанство, поштовање, морал. Да останемо оно што је патријарх увек говорио „само будимо људи“. Ја сам књигу закључио једном његовом феноменалном реченицом: „Кад би мала Србија требала да опстане по цену злочина, боље да нестане. Ако само један Србин остане и може да се спасе по цену злочина, и тај један да будем ја, ја то не бих желео. Боље да умрем и да пред Бога одем усправан“, рекао је Рандељ цитирајући патријархове речи.

Аутор каже да је књига изузетно прихваћена међу читалачком публиком али не захваљујући томе што ју је он написао, већ личности о којој је писано. Рандељ је објавио још 25 дела, али га је ова књига прославила. Писао је многе жанрове у књижевности и новинарству.

Познат је по високој култури и однегованом стилу, али и као велики читалац. Дугогодишњи је колумниста листа „Дневник“, а добитник је „Октобарске награде“ града Новог Сада за 1999. годину. Једна од књига са којом се веома поноси је „Откриће библије, стари и нови завет“ коју је писао 15 година и која, као таква, представља његово животно дело.

Поезија широких видика

У Библиотеци „Љубиша Р. Ђенић“ представљена нова збирка песама „Ветровима уназад“, наше завичајне књижевнице Мирјане Ранковић Луковић.

Да вече протекне у што лепшем маниру, допринели су Биљана Здравковић, Жарко Божанић и Мирјана Лопин Дризо, читањем стихова из ове збирке. Објављивањем нове збирке песама Мирјане Ранковић Луковић, после дужег времена, својој читалачкој публици поново се обратила лирским тоновима. Њени стихови и овога пута, снагом мирне реке померају планине и једноставно се усађују у мисли читалаца.

Гост вечери, у улози рецензента, био је један од наших најпознатијих писаца за децу, Недељко Попадић. Објашњавајући своје виђење Мирјаниног стваралаштва, он је рекао да су песме у овој књизи такве као да их је писало бар пет песника са пет различитих страна света. „Мислим да је Мирјана једна од најбољих савремених песникиња у Србији. Пише једноставним, разумљивим стилем, а то је најтеже, писати стихове са пуно емоција, јасно, гласно, разговетно, нежно и паметно у исто време“, рекао је Попадић.

У свом, већ можемо рећи - богатом опусу поред поезије, Мирјана је са истим успехом објавила четири збирке приповедака и један роман. Гостујући и на фестивалима за децу говорила је песме намењене њима, а о том Попадић каже: „Може да пише и за децу. Видео сам то у неким њеним стиховима. Узмимо њену песму „Како се постаје песник“. Та песма ми даје право да кажем да би Мирјана требала да напише једну књигу поезије за децу“.

Поједине песме Мирјана је писала са посветом. Многима се, због тога, наметнуло питање: коме најчешће поклања песме и да ли их посвећује пре или после њиховог настанка.

„Свакодневно постоји неко коме ја пишем песме. Намењене су или моме сину, супругу, мајци, оцу... а неке су додељене касније. Постоје песме у овој збирци за које сам, листајући у уређеном моменту, помислила да желим да их поклоним тој и тој особи, јер једноставно желим да јој улепшам дан, а та песма ми личи на њу“, каже Мирјана.

Судећи према позитивним реакцијама многобројне публике, која је сваку прочитану песму наградила аплаузом, а и по неком сузом, Мирјанине песме већ су „стигле“ до њихових срца. Како је у рецензији написао сарајевски песник Горан Врачар:

„Много тајни је скривено и много тајни објашњено стиховима Мирјане у овој новој збирци поезије и то је разлог зашто читаоцу не требају широки видици... Мирјана је све то у наше име одгледала и написала.“

Бора Ђорђевић добитник награде „Михаило Ћуповић“

У просторијама Удружења књижевника Србије у Београду додељена награда која носи име по нашем завичајном писцу Михаилу Ћуповићу. За стваралаштво у 2014. години награду је добио Бора Ђорђевић. Критеријум за додељивање ове награде су сви они елементи којима се одликовала Ћуповићева поезија, а то су како непосредност у приступу деци, тако и одмерена оштрица критике друштва кроз ерски хумор. Досадашњи добитници су били писци из Србије и дијаспоре: Весна Бјелица, Миодраг Јакшић, Драго Миљанић, Иво Мунћан, Љубиша Симић и Момир Драгићевић.

„Ћуповић је у својој поезији“, рекао је председник УКС Радомир Андрић, „то осећао највише и то је искривао у својим песмама. Тај ерски хумор, пре свега изворни, то што је знао са људима да проговори исконски, да то упије и преведе у песнички језик, сигорно да је мало ко умео то да уради тако спонтано. Његова поезија је

и документ о нашем сељаку и селу, о одумирању села“.

Да би присутнима који су мање упознати са радом и делом Михаила Ћуповића приближили његово стваралаштво, побринуо се глумац - аматер Жарко Божанић, који је говорио Ћуповићеве стихове и одломке из монодраме „Земља“.

Након уручења награде, која се састоји од повеће УКС

и уметничке слике познатих српских сликара, Бора Ђорђевић се захвалио на додељеном признању, рекавши да му посебно значи што она долази из комшилука. Вече је завршено уз стихове добитника награде.

Одржано вече сатире у Чиготи

Књижевно вече под називом „Ја сам српски сатиричар 2015.“ одржано је у СП „Чигота“. Учествовали су Раде Јовановић, афористичар и Владимир Путник, новинар и редитељ. Вече, које су организовали Библиотека СБ „Чигота“, Библиотека „Љубиша Р. Ђенић“ Чајетина и Забавно-хумористичка редакција Радио Београда, употпуњено је кабаретским сонговима Зорана Симјановића.

Сатира је књижевни облик у којем се критички исмева појединац, група, држава или власт и користи се као својеврсно средство политичке борбе. У Србији је овајкада имала плодно тло за развој, сложили су се гости синоћне хумористичко - сатиричне вечери. И даље се у овој земљи препознају Домановићеве „вође“ и Нушићеви „народни посланици“. „У ситуацији у којој се данас налазимо један афоризам описује целу нашу судбину“, рекао је Раде Јовановић, афористичар из Ужица. „Афоризам гласи: Добар политичар не лаже, не краде и не живи у Србији. Ко има срећу да живи у таквој Србији, он је за сатиру рођен и такав ће и умрети“.

Један од родоначелника српске сатире је Милован Витезовић. О њему је новинар Владимир Путник рекао да је као млади писац, сведок историјских дешавања 1968. године оштро и огорчено својим сатиричним почецима критиковао друштво и власт. Витезовић је аутор неколико антологијских афоризама: „Они који су нас довели додде, одвешће нас још даље“, „Кад Србину буде добро биће то крај историје“. Путник је представио и следеће сатиричаре: Растка Закића, који је због свог рада забрањиван, позиван на информативне разговоре, а поједине књиге су му спаљене, Александра Баљака, Радивоја Лала Бојичића, Душка Петровића, Александра Чотрића, Дејана Патаковића...

О писању сатиричних текстова ма у којој то форми било и последицама таквих писања, Раде Јовановић је рекао, да иако је све свима у брк рекао, није се померио ни за милиметар, као ни ситуација у друштву. Илустровано његовим афоризмом то изгледа овако: „Ако хоћете од два зла мање, дајте Србима да први бирају“.

Мирјана Ранковић Луковић
Драгана Росић

ДАРКО ВИДИЋ, ТРЕНЕР ФК ЧАЈЕТИНА

Припреме за Црнокосу

Због неповољних временских услова, играчи ФК Чајетина већи део зимских припрема провели су тренирајући у халама у Чајетини и на Златибору, одрадивши свега неколико тренинга на отвореном. У међувремену су одиграна и два контролна сусрета. После недељног пораза у провери са екипом Златара из Нове Вароши (1-2), јуче су савладани омладинци ужичке Слободе (2-1), тако да је тренер Дарко Видић прилично задовољан приказаним у два контролна дуела. Када је играчки кадар у питању, тим је током зимске паузе претрпео значајне измене.

Напустио нас је тандем штопера, Гардић и Ерић, тако да ту сада имамо мањих проблема. Покушавам то да надоместим враћањем Росића на ту позицију, али тако губим његов квалитет у везном реду, с обзиром да је играч који убрзава игру. На његовој позицији сада имамо и Марка Костадиновића, они би веома добро функционисали и у тандему... Појачали су нас Златиборци који су били у омладинском са-

ставу Јединство Путева, Сретен Божовић и Милан Радишић. Божовић је против Златара показао да ће бити појачање, док се Радишић нажалост повредио на тој утакмици, али срећом то није ништа озбиљно. Повратник Иван Лазовић такође има лакшу повреду. Довели смо и квалитетног голмана, Уроша Кабаницу, а о поменутом Марку Костадиновићу не треба трошити речи, то је играч који је поседује квалитет и за два ранга више - истакао је Видић.

Још један повратник у екипу је и искусни Владимир Спасенић, који би такође могао олакшати решавање проблема око одбрамбене линије тима.

Владимир је са нама, али због приватних обавеза не тренира редовно. Међутим, када је на тренингу, увек се види квалитет. Мислим да можемо рачунати на њега за неке важне утакмице, уколико буде проблема око шаперских позиција.

До краја припрема, ФК Чајетина одиграће већ традиционални контролни меч са Полетом из Расне (8. март), док ће наредне седмице (11. или 12. март), у генералној проби пред наставак сезоне, одмерити снаге са омладинцима ужичког Јединств.

Тај меч са Јединством ће нам, уз дуел са момцима из Слободе, бити веома добра провера. То су "тркачке" екипе и видећемо какви смо у том сегменту. Тактички смо добар тим, имамо добру пас игру, а овако ћемо видети и какви смо као "тркачи".

Мотив више за остваривање добрих резултата у пролећном делу сезоне могла би да представља информација која се недавно појавила, а према којој ће

два тима из Златиборске окружне лиге на крају сезоне изборити пласман у виши ранг. С обзиром да је предност коју је стекла водећа Будућност из Ариља само теоретски достижна, чинило се да остали тимови из горњег дела табеле неће имати превише такмичарског мотива у наставку сезоне. Ипак, новим развојем ситуације, и други клуб из наше општине дошао би у прилику да заигра Зонску лигу.

На последњој конференцији клубова, председник је наговестио такву могућност. Ми размишљамо у том смеру и спремамо се за такав развој ситуације. Са екипом каквом тренутно располажемо, мислим да је реално очекивати да се боримо за ту другу позицију. Будућност је одмакла не само бодовно, већ и играчки и организационо, тако да са њима тешко да се неко може носити до краја сезоне.

Јесенас покренута школа фудбала ФК Чајетина у међувремену је наишла на сасвим задовољавајући одзив деце из наше општине. Оно што је посебно важно истаћи, јесте чињеница да се, за пола године рада, број заинтересованих полазника није осипао.

Почетни број полазника не само да се није смањивао, већ се у одређеној мери и повећао током претходних месеци. Додуше, имамо мањих проблема око простора за тренирање, око термина... Тренерски кадар (Видић, Оливер Лазаревић, Владислав Росић, Мирослав Ђалдовић) додатно је појачан доласком Марка Костадиновића, који има и улогу тренера млађих категорија. Одиграли смо и неколико турнира, где су деца показала видан напредак, тако да се читава прича развија у веома позитивном смеру.

У првој утакмици наставак сезоне, ФК Чајетина ће 15. марта дочекати Црнокосу из Косјерића.

14 медаља за борце "Шогуна"

На "Интернационалном купу у циу цици и греплингу" који је одржан у Пожаревцу, такмичари БК "Шогун" из Чајетине освојили су укупно 14 медаља – шест златних, пет сребрних и три бронзане. Најзапаженији учинак имао је Милан Ковачевић, који је у својој, јуниорској конкуренцији, освојио два злата, док је у конкуренцији сениора дошао до сребрне медаље.

Учинак наших такмичара:

Јуниори:

Милан Ковачевић - злато у греплингу, злато у спор-тској циу цици, сребро у спортској циу цици (сениори)

Жарко Глишовић - сребро у греплингу, сребро у спор-тској циу цици

Сретен Божовић - сребро у греплингу

Деца:

Лидија Станић - злато у микс кумитеу

Давид Ојданић - злато у микс кумитеу

Филип Луковић - бронза у микс кумитеу

Петар Марјановић - бронза у микс кумитеу

Снежана Миловановић - бронза у микс кумитеу

Јелена Марјановић - сребро у микс кумитеу

Александра Ковачевић - злато у микс кумитеу

Милош Глишовић - злато у јапанском мачевању (чамбара)

Ово такмичење окупило је борце из 7 земаља (Србија, Хрватска, Чешка, Словачка, Босна и Херцеговина...). Према речима првог човека "Шогуна", Радише Спасојевића, наредно такмичење на којем би наши борци требало да учествују биће Првенство Србије у греплингу, које ће се крајем априла одржати у Црвенки.

Четири злата у Сјеници

На Балкан Купу у Сјеници, у оквиру којег је одржано и Првенство Србије, наш биатлонац, Ђорђе Губић освојио је укупно четири златне медаље. На обе трке кадета на 7.5 км освојио је прво место, а с обзиром да су се признања делила засебно за оба такмичења, Ђорђе је дошао до двоструког злата на Балкан Купу, као и до два најсјајнија одличја у Првенству Србије. На овом такмичењу, чији је домаћин био Ски центар "Жари", учествовали су биатлонци из Србије, Босне и Херцеговине и Македоније, у мушкој и женској конкуренцији.

Такмичење у Сјеници из здравствених разлога пропустио је сениор БК Златибор, Дејан Крсмановић, којег већ сутра очекује пут у Финску на Светско Првенство, где ће нашу земљу, осим њега представљати још Дамир и Ајлан Растић и Един Хоџић. После тога, Дејана Крсмановића и Дамира Растића очекује учешће на последњем такмичењу Светског Купа, које ће се одржати у Русији, чиме ће завршити ову зимску сезону.

Одбрана злата у Светском купу

Наш стонотенисер паралимпиац, Александар Радишић, отпутовао је у Нови Сад, у камп репрезентације, где ће обавити двонедељне припреме. На почетку нове такмичарске сезоне, очекује га учешће на Светском купу у Лињану (17-22. март), где ће бранити златну медаљу освојену претходне године у пару са Гораном Перлићем у класи Т2. У Новом Саду ће, осим наших репрезентативаца, на припремама боравити и национални тим Хрватске.

Подсећамо, Радишић и Перлић, двојица финалиста претходног Првенства Србије у појединачној конкуренцији, у борби за најсјајније одличје у Лињану претходне сезоне су са 3-2 савладали селекцију Пољске. Са тог такмичења, наша репрезентација се вратила са три злата, два сребра и једном бронзом. Иначе, како је сам Радишић истакао, примарни циљ за нову сезону биће му Европско Првенство у Данској, које је на програму крајем године. Резултати остварени у овој сезони, у великој мери ће одредити евентуални пласман на Параолимпијске игре у Рио де Жанеиру 2016. године.

БИАТЛОН И НОРДИЈСКО СКИЈАЊЕ

ФИС Балкан Куп

Оба дана ФИС Балкан Купа, који је одржан на Тић пољу, виђена је доминација такмичара из Босне и Херцеговине. Код девојака, најбоља на обе трке на 5 км била је Тања Каришић, док је код мушкараца Младен Плакаловић славио и на 5 км и на 10 км. Посебно узбудљива била је његова трка на 10 км, када је био успешнији од Џевада Хацифејзовића за само три хиљадита дела секунде.

Та прва трка је посебно била узбудљива, веома не-известан резултат. Пао сам мало у темпу током трећег круга, тако да је било јако тешко задржати прву позицију - изјавио је Младен Плакаловић.

Првог дана, Тања Каришић је у односу на најближу ривалку, Ању Илић остварила 50 секунди предности, а другог нешто више - минут и двадесет шест секунди.

„Веома сам задовољна.

Стаза је била изузетно захтевна, потребно је доста снаге како би се све одрадило на прави начин. Конкуренција је била веома јака, али сам ипак успела да дођем до ових пехара, што ми свакако доноси самопоуздање пред пут у Шведску, где се такође надам повољним резултатима”, рекла је Тања Каришић.

Од домаћих такмичара, најбољи резултат остварила је Ања Илић, која је на обе трке у женској конкуренцији заузела друго место, првог дана испред Сање Кусмук, а другог испред Снежане Боровчанин.

„Задовољна сам овим резултатима, узела сам добре ФИС бодове. Стаза је била јако тешка и захтевна. Већ сутра крећемо за Шведску и надам се да ћу и тамо доћи до добрих резултата“, изјавила је Ања Илић.

Код мушкараца, друго место је на обе трке припало Џеваду Хацифејзовићу, док је трећи на 10 км био Рејхан Шмрковић, а на 5 км Дарко Дамјановски. Од домаћих смучара, Ђорђе Губић заузео је 9. место (10 км) и 7. место (5 км), Александар Јелић је био 19. (10 км) и 20. (5 км), док је Дарко Смиљанић на 5 км био 25.

Временски услови су ишли на руку организаторима, тако да је стаза на Тић пољу била веома добра.

„Дугујемо велику захвалност “Скијалиштима Србије”. Иза читаве приче стоји велики ентузијазам и рад, нисмо имали помоћ са стране. Наш народ каже да “срећа прати храбре”, тако да су нас временски услови максимално послужили, стаза у последњих пет година сигурно није била боља, добили смо све могуће похвале, чак и од техничког делегата“, истакао је председник СК Звезда, Јанко Илић, организатор овог такмичења.

Специјални гост на Балкан Купу, био је бивши репрезентативац наше земље у биатлону и нордијском скијању, Миланко Петровић.

Иван ЈАНКОВИЋ

AGENCIJA ZA TURIZAM, NEKRETNINE I MENJAČNICA

ZLATIBOR TOURS

Srbija, 31315 Zlatibor, Jezero bb

- **NEKRETNINE**
- **TURIZAM**
- **SMEŠTAJ**
- **IZLETI**
- **MENJAČNICA**

zlatibortours@gmail.com

www.zlatibortours.com

+381(0)31 845 957

+381(0)60 0845957

+381(0)60 245 943

+381(0)63 245 943

ZLATIBORSKI KONACI
HOTELS-RESIDENCES-APARTMENTS

★★★★★

Srbija, 31315 Zlatibor

+381(0)31 848 600

+381(0)31 848 700

+381(0)63 57 57 00

info@zlatiborskikonaci.com

repcija@zlatiborskikonaci.com

www.zlatiborskikonaci.com

